

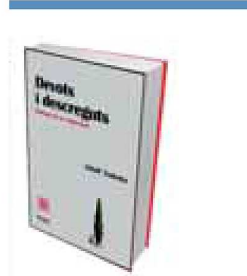
Amb la religiositat dins el cap

Si algú digués que la religiositat forma part del programari bàsic del nostre cervell, segur que molts devots i més d'un descregut es posarien les mans al cap. Les persones hem tingut neguits espirituals des de l'albada de la nostra espècie i hem bastit un considerable nombre de religions, amb ritus i dogmes molt diversos encaminats cap a la promoció de la cohesió social. Hi ha, però, cap base neurobiològica per a la religiositat? I si hi és, quina pot ser la seva utilitat adaptativa?

Aquestes són les preguntes sobre les quals reflexiona Adolf Tobeña a *Devots i descreguts. Biologia de la religiositat*. Tobeña és catedràtic de psiquiatria i psicologia mèdica a la Universitat Autònoma de Barcelona, ha

publicat nombrosos treballs científics i és autor de diversos llibres de divulgació.

En aquest fa un repàs de les dades anatòmiques, moleculars i cognitives sobre la tendència a les creences transcendents d'uns i a la propensió a l'escepticisme i l'antireligiositat d'altres; argumenta que les inclinacions a l'espiritualitat i la devoció religiosa són degudes a l'activitat de determinats circuits i engranatges del cervell, i proposa que l'espiritualitat i la religiositat es relacionen amb la capacitat de ser optimistes, al mateix temps

DEVOTS I DESCREGUTS Adolf Tobeña

Editorial: Publicacions de la Universitat de València / Institut d'Estudis Catalans València, 2013

Pàgines: 192
Preu: 15 euros

que serveixen com a antídote contra les adversitats, la qual cosa els confereix un sentit biològic adaptatiu. Tanmateix, no tot són neurones i molècules en aquest llibre.

Una de les seves grans virtuts, a banda d'estar escrit amb un llenguatge molt planer i tractar aquest tema obertament i sense prejudicis, és que eixampla els horitzons i ens parla també dels costums i les normes socials que, en paraules de Tobeña, "s'incardinen de manera tan promíscua en les creences i els hàbits devots". *